

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo v. de eucharistia

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

De sacramento eucharistie

Quinta in ritu pparationis. **D**ana ei igne optime sustinebat/ cū autē in calix set sol liquefiebat. **S**ic hoc sacramentū deuoti cordis sustinet ignem & feruens amoris/ sed dum incalescit sol hūane curiositatis. **A**ut tentatione diabolica tentauit ei dare hostiā non consecratā. **L**um igit̄ oī ei⁹ ap propinq̄asset recusauit illā dī. **P**arcantib⁹ deus o pater sacerdos q̄ me nō solū de cipere voluisti: sed & idolatram facere, q̄b⁹ verbis sacerdos cōmotuſ veniam peti⁹ & p̄tīm & fessus postea rē studuit aliḡ enat rare. **P**atet igit̄ q̄ hoc sacramentū bū dī positis dat sapore ieffabilis suavitat̄, ps. **G**ustator videte qm̄ suavis est dñs.

Tertius ar. **A**ud. q̄s̄ lolicita p̄ nobis fūrit diuina maiestas. **P**rimo subueniens p figuralē ceremonias, postea p corpis xp̄ij sacramentū. **E**t multū cogita re debem⁹ q̄ hec fecit ppter nr̄am utilitatem. **J**ura em dicunt. **L**ausa sermo est p̄sideranda ppter quam aliquid factu sit, ff. de furtis, l. verum, & de transactionib⁹, c. v. & v. q. v. **N**am oēs. Propone parabolam de medico q̄ p̄mo misit pparatiua qdam, q̄ sic exigebat rō medicine & dispositio patiētis. **D**einde venit in p̄pria psonar egrotum curauit sumptib⁹ xp̄jhs: et discedens ppter eius frequentes infirmitates & loci intemperie reliquit ei electuari de preciō sissima materia confectum quo v̄i poterit dum voluerit / et sic vtens in sanitate cōseruabaf. **O** q̄amabilis et delectabilis medicus. **O** q̄ desideranda medicina Et pone & applica/notando illud Bernar. **O** bone ielu q̄dulciter cum hoib⁹ conuersatus es: q̄ magna & abūdantissima eis legitus es.

Sermo. v. de eucharistia

Qui mandu. **R**ec. **H**ic est panis q̄ de celo descendit Jo. vi. In his verbis primo ostendit seipm esse fructuolum: u3 dicit. panis.

Scđo gratiosum: cū dicit. descendit **T**ertio p̄ciosum: cū dicit de celo.

Hec scđo Ps. Panis cor hominis confit. **H**ec scđo Jo. vi. Panis em̄ verus est q̄ de celo descendit: & dat vitaz mundo. **D**e tertio ibidem. Ego sum panis viuus qui de celo descendit.

Primus ar. An eucharistie sac̄m si

de necessitate salutis: Quid sic: Jo. vi. Nisi rum quod est ecclia in predictis et vocatis manducaverit carnem filii hominis et hiberitis et iustificatis et glorificatis. Omnes miseri pectoris eius sanguinem non habebitis vitam in vobis res quae corpus Christi mystico estis exclusi: vobis Contra dicit Aug. bonifacius de pelagiis ratione: fraudulentem: inuidi: lubrici et ceteri. Lerte annos. Nec id cogitatis paucos vitam breve non estis sed ecclia sed de synagoga sarbanus non posse quod sunt expressi corporis et sanguinis perituri tandem in inferni diluvio. Figuram Ruder Tho. in. iii. pte. q. lxxviii. In hoc sacramento duo sunt consideranda. scilicet ipsum iudicium est extra arcum: sed omnes perierunt sacramentum et res sacramenti. Res sacrae est Per arcum intelligere eccliam extra quam sunt unitas corporis mystici sine qua non potest esse salutis extra ecclesias diuinis maledictis non obedientes quod oculi sunt lus. Nulli enim potest esse aditum salutis extra eccliam pribunt Deum. viij. Peribit si inobedientes desam. Res autem alieuius sacrae haberi potest fueritis. et Ps. Iter impiorum pribit. an preceptionem sacrae ex ipso voto sacrae principiatur. Secundus ar. In predictis. et ceteri. In hoc ergo existens. intercessione consideratio inducitua salutem ex voto precepti hoc sacramentum etiam ex voto baptismi an baptismum. Est enim differentia quod baptismus est principium spiritualis vita et ianuam sacramentorum. Eucharistia est quod consummatio spiritualis vite et oim sacramento. Per scificationes enim oim sacramenta mentorum fit preparatio ad suscipiendum vel etiam secundum eucharistiam. Jo. preceptio eucharistiae non est necessaria ad habendum similem vitam spiritualem sed ad ipsam primum. Alia differentia quod baptismum ordinatum habet ad eucharistiam. Et ideo ex hoc capitulo peruerbi patrizen ordinant per ecclesias ad eucharistiam. Et ideo sic ex fide ecclesie credunt: sic etiam ex intentione ecclesie desiderant eucharistiam: et per hanc recipiunt rem ipsam. Ad baptismum autem non ordinant per aliud precedens sacramentum. Et ideo an susceptionem baptismi non habent parvuli baptismum aliquando in voto. Jo. rem sacramenti principere non potest absque preceptione sacramenti. Et ideo hoc sacramentum non est hoc modo nisi necessitate salutis sic baptismum. Hec thos. Pro fundo. Sepe considerandum quoniam oia quod ad hanc vitam spectant transeunt. Seneccio ad Lucil. Corpora nostra rapiunt fluminum proire. quod videt currit cum tpe. nihil ex his quod demum maneret. Multum ergo solliciti esse debemus de his quod necessaria sunt ad salutem seu vitam immortalem. Terentius. Porro istud est sapere ut vobis unquam opus fuerit animum flebras. et Lucas. Lupias quodcumque necesse est. Queritur ergo an eucharistie et ceteri. Hic enim versus. Et quod concludit quod diligenter vigilare debemus ad hoc ut simus mebra ecclie: alias fructum huius sacramentum habere non possumus. Hunc cibum et potum solet ostendit dico cultu per xij. q. j. c. Duo ueritate vult intelligi corporis et membrorum suo sunt gena. Quid autem dictum est de diebus dominicis

II 2

De sanctissima trinitate

intelligēdū est etiā de alijs dieb̄ festiuis: ut pōt colligi ex his q̄ dicunt extra de parochijs in c. Ut dñic̄ dieb̄ z festiuis. Ill teri sicut dicit cōiter doctores: ut Iohno. Host. z Joānes and. sup rubricā de parochijs. Hoc est inf̄ iura pochialia: q̄ parochian⁹ vnl⁹ ecclie nō debet audire diuin⁹ na in alia ex 2teptu. qđ tñ fieri pōt rōnabili cā/corpalī vel spūali. puta cū q̄s vult pegrinari. p̄iplendo yoro: vel p̄ indulgentia 2seqndā: vel p̄ ybo desaudiēdo. Secūda cā est sublimitas memoriazē signioris. In celebratiōe em̄ miss̄ representant sanctissima mysteria nře receptiōis. Un̄ celeb̄ratio miss̄ dī ch̄ri imolatio. Un̄ Aug⁹ libro sen. Prosp. Semel imolat⁹ est in se metiō ch̄ris: z tñ q̄tudie i. iolat in h̄ sacra mēto. Lel ebratiō q̄ppe sacramēti eucharistiæ est imago q̄daz rep̄ficiativa passionis ch̄ri q̄ fuit vera imolatio. Un̄ Amb. sup ep̄lām ad Heb. In ch̄ro semel oblata est hostia ad salutē sempiternā potes. Quid ḡnos. Nōne p̄ singulos dies offerim⁹ ad recordatiōem mortis ei⁹. Tertia cā ē vtilitas desiderāde reportationis. Per h̄ em̄ sit hō p̄inceps meriti dñice passiōis adorādo reuerēter hoc sacramentū. sit etiam particeps oratiōis sacerdotis. Orat em̄ sp̄ sacerdos p̄ oib̄ circuastib⁹: ut pater i canone miss̄: z deuotōes assistentib⁹ offert deo. Sed forte q̄rit. Est ne melior missa boni sacerdotis q̄ malis. R̄idet Tho. i. iiij pre. q. lxxxij. q̄ in missa duo sunt consideranda. s. ipm̄ sacrum qđ est p̄ncipale: z oratiōes q̄ in missa fiunt. Quantu ad sacramentū nō min⁹ valer missa sacerdotis malis q̄ boni. q̄a vtrobis idē p̄fici sacramentū. Ad hoc facit c. Lū septura. j. q. et c. Significasti. et c. Non q̄les. Oblatio tñ accepta pro actu offerent̄/melior est avno q̄ ab alio. Un̄ sic oblatio boni est meritoria. Oblatio yō malis dānabilis: lz res oblat̄a sp̄ sit deo gratissima. Ideo dī Leui. xxij. Hō q̄ habuerit maculā nō acceder ad misteriū dei sui. Quantu aut̄ ad orationez dicēdum q̄ pōt dupl̄ considerari. Uno mo inqntū habet efficaciā ex deuotōe sacerdotis oratiō. Et sic nō est dubiū q̄ missa boni sacerdotis ē melior q̄ malis. Unde j. q. j. c. Ipi sacerdotes. Quanto sacerdotes fuerint digniores: tanto facil⁹ in necessitatib⁹ pro q̄b clamant exaudiunt̄. Ad hoc facit ibide. c. Hacerdotes. et c. Sacrosā. Alio mō inqnt̄. q̄o p̄fert a sacerdote in psona toti ecclie. Et hoc mō ē fructuosa oīa sacerdotis p̄tōris nō solū in missa: sed etiā in alijs ecclasticis officijs in q̄b gerit psonam ecclie. sed sic nō sunt fructuose ei⁹ oīatōes p̄uate: fm illō puer. xvij. Qui de clinat au. su. ne au. le. oīo ei⁹ erit execrabil. Et dices itaq̄ sequit̄ q̄ sicut dī Bon. Si q̄s libēt̄ audiāt missaz melioris sacerdotis: bñ facit: dū tñ nō credat ipm̄ in substancialib⁹ sacri excedere p̄tōre. als p̄tōse eraret. Notandū insup q̄ cōcubinarij publi ci z notoriū missam audire nō licet. Unde xxij. dī. Nullus audiāt missaz sacerdotis quē in dubitate nouit h̄ē cōcubinaz. Hoc est tñ intelligendū de notorio yl per sinjam cōvictō: vel p̄ p̄fessionē in iudicio scāta. vel q̄n nō pōt aliq̄ tergiuersatiōe celalari. Sicut etiā dī Tho. in. iiij. pre. q. lxxxij. Hereticis: scismatici: z excōscati sunt p̄ sententiā ecclie executōe p̄scrandi p̄uat. Jō peccat q̄cūq̄ eoz missam audit: vel ab eis sacram recipit. Et certe multuz tunere debent ad tractandū hoc rāyenerabile sacra mētu indigne accedentes. Exēplū narrat Guilhel. q̄ sacerdos qđā inimic⁹ z lubri cus corp⁹ ch̄ri q̄si q̄tudie polluto ore sumebat. Et vide vñdictā dei: Os ei⁹ circa nam̄ z mentū est fsum: z lingua copuruscita ut vix p̄ fetore ab amic⁹ suis poss̄ sustineri. Sic z sacerdos in gallia fuit cui⁹ manus in missa supra arā extense igne celesti v̄sq̄ ad cubitōs sunt cōbustē. hec Guib. i. Loy. q. Qui manducat z bibit indigne iudiciū sibi manducat z bibit zc.

Terti⁹ ar. Audist̄ q̄ sit salutis p̄ audire missam. Vide te ne q̄ negligētā vestra rāto hōpo p̄ueni. Dicit em̄ lex Damnū qđ q̄s sua culpa sentit/sibi: n̄ alc̄i imputare debet. ff. de reg. iiu. l. Qđ q̄s. Pōne casum de p̄bendis. Si clericis. li. vi. Ebi cleric⁹ q̄ negligit petere p̄bendā sibi debitā cum vacat: sibi imputare debet: nō socio expectāti. Si q̄s ergo negligit audiēre missam cū pōt z p̄uas tanto fructu: sibi imputare debet. Audite similitudinez. Rex mādauit aliq̄s ad comedendū secū in mēsa vñciuq̄ datur⁹ amplissima dona. Si itaq̄ aliq̄s eoz ire neglexerit z penitentia

parte nonne sibi imputandū ē t de tali ne/
sligentia increpandus. Expone & applica
notando & negligentes illud & ouer. vi.

Vade ad formicā o piger & disce ab ea sa/
pientiam &c.

De eucharistia. Sermo.vj.

Qui mandu.

rc. Dns iesus in q nocte tra//
debat acceptit pane. j. L. xi.

Ebi notande sunt tres considerationes cui/
libet manducanti aut etiam adoranti ne/
cessarie.

Prima est imperialis sublimitas: cum adoratio-

ne d. Dominus

Secunda cordialis suavitatis: cum di-

catur iesus

Tertia est passionalis acerbitas: cum

di in q nocte tradebat.

Hēpma Apōc. xix. Rex re. & do. dñan
tū. et ps. Dns p̄tutum ip̄e est rex glorie.
Descedat Berū. Iesu dulcis mēoria dās
vera cordis gaudia sed sup mel & oia eius
dulcis p̄stia. De tertia cantat ecclia. In

mōre a discipulo suis tradend⁹ emulis p̄

us in vite ferculo se tradidit discipulis.

Qui manducat &c.

D̄imis ar. An h̄ sac̄m. psit tm̄ sumē
ti sive manducanti: Q. sic. qz alia sa/
cramenta nō psunt nisi sumentib⁹. Cōtra

In celebratione hui⁹ sac̄i fit p multis de/
betatio. R̄ndet tho. p. iij. q. lxix. Hoc sa/
cramentū p alijs h̄z q non soluz est sac̄m

sed etiam sacrificiū inquantū p ip̄m rep̄se/
rat passio dñi. Hoc igit̄ sac̄m sumentib⁹

qdem pdest p modū sac̄i q confer̄t grā/ et
etia p modū sacrificij qz omnib⁹ clementi/
bus offer̄. vt pat̄z in canone mīsse. Alijs
aut q non sumur pdest p modū sacrificij i/
quantū p eoz salute offer̄. Un in canone

mīsse d. Memento dñe famuloz &c. p q/
b̄tib⁹ offerim⁹. Hec tho. Pro fi. Dul/
tū & sepe consideranda est ch̄i beniuolētia q
nobis seipm dedit. Nam vt dt Tulli lib.
de officijs. Quo qsqz anio studio/beniuo/
lētia fecerit p ponderandū est. Lerte p̄el

lectissimū est & inextimabile hui⁹ sac̄i do/
nū. Donum inquā p̄tile/donū valde de/
lectabile/medicina vīz dulcissimā. Ad h̄

gspēctare p̄t illud Horatij in poētria. Qē
tulit punctū: q miscuit utile dulci. Sz q̄rit
An p̄t tm̄ sumēti. Dic rū. vt s. Post r̄n̄i
one qur dicas q illud yalde notandū est q
sumentib⁹ nō pdest nisi digne sumāt. Ne/
mo aut digne sumit neḡ etiā digne ado/
rat nisi q mund⁹ est. Jō mat. v. B̄ti mun/
do cor. qm̄ ip̄i dñi vi. O imundi p̄tōres:

sugbi: inuidi: luxuriosi &c. Lerte indigni
estis rāpēoso cibo hoc vīz corpīs ch̄isti
sac̄ro: qd̄ q̄cūs sumere voluerit aut adora/
re sic xt̄ p̄lit oportet p̄mo cor p̄parare. iu/
tra illud. j. Reg. vii. P̄parate corda vīa
dño. Hec aut p̄paratio fit p̄ purgationem
scie q necessaria ē ad dignā p̄ceptionem &
adorationē eucharistie. Figura. iij. Re
gū. xxiiij. Purgata iudea ab idolis p̄cepit
iostas fieri phāse dño. Dōralis. purgata
scia ab affectionib⁹ carnalib⁹ et terrenis
q sunt idoloꝝ seruit⁹ d̄z comedī & adorā/
ver⁹ agn⁹ p̄ascalis ch̄is. Dicunt q̄ppe me
dici q̄ ponere esca sup cibū indigestū ē im/
minutio vite. Lib⁹ ḡ dñici corpīs nō com/
patit in stomacho aie cibū alienū. cuiusmo/
di ē terrena affectio aut carnal⁹ ps. Insa/
xiabili corde cum b̄ nō edebā. Insatiabile
q̄ppe ē cor p̄tōris. Non em latiari p̄ vo/
luptate p̄t̄.

Secund⁹ ar. Sup de duob⁹ p̄mis &c.
Nūc de tertio qd̄ est mysteriū admi/
rande s̄igtonis. Sacramentū q̄ppe d̄r̄ sa/
cre rei signū. Hoc em sacramentū tres h̄z
s̄igtones p̄cellentes.

Prima est remēoratiua.

Secunda representatiua.

Certia p̄figuratiua.

In h̄ aut sermone dicem⁹ de p̄ma q̄ est re/
spectu rei p̄terite remēoratiua. vīz oīm
mysteriōꝝ q̄ p nob̄ fecit d̄e in carne hūa/
nas. icarnatiōis: intitatis &c. & spēalit̄ mor/
tis ei⁹ ps. Dōcīrā fe. mi. suoꝝ mi. & mi. d.
es. de. ti. se. Et qz ch̄i passiōvissimū fuit sa/
crificiū iō p̄t̄ bac s̄igtonē sac̄m istō d̄r̄ sa/
crificiū. Idecirco dñs sac̄m istud istituēs
dīc Lu. xxij. Hoc facite in mē cōmēorā/
tionē. i. i. passionis mee recordationē. Et h̄
apl's exponit. j. Lop. xj. di. Quotiescunqz
mā. pa. hūc & ca. bi. mor. dñi annū. do. ve.
ip̄e dñs ad iudiciū. Consideratio aut affe/
ctua hui⁹ s̄igtonis habet tres fructus
dignissimos.